



► El president Puigdemont es dirigeix als assistents al congrés de CC00.

# CC00 inicia el congrés amb gestos de Puigdemont i Colau

► El president demana al sindicat català que defensi la radicalitat democràtica

► Gallego diu al deixar el lideratge que la central no ha callat davant les retallades

ANTONI FUENTES  
BARCELONA

CC00 de Catalunya va iniciar ahir el seu 11è congrés a Barcelona amb aires de canvi però al mateix temps amb un exercici d'autoafirmació després de viure uns anys durs durant la crisi. En aquesta pinya sindical hi van participar, a més dels delegats de CC00, l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, i una àmplia delegació de sis membres del Govern català encapçalada per Carles Puigdemont, que va demanar a la central que segueixi amb la seva «radicalitat democràtica».

Carles Puigdemont va reconèixer, en la seva intervenció en el congrés sindical, que les millores del creixement econòmic i especialment de

la indústria «no arriben a tothom» o ho fan de forma precària, de manera que va destacar com a prioritats la construcció del marc de relacions laborals de Catalunya i la lluita contra la desigualtat entre homes i dones, així com la defensa del dret al treball digne. «Entre tots ens podem conjurar contra les amenaces perquè no arribin aquí», va indicar Puigdemont en relació amb la necessitat de plantar cara a la pèrdua de drets i a l'avanç del populisme a Europa.

El president va destacar la «radicalitat democràtica» que ha guiat l'acció de CC00 i la seva relació amb el Govern català durant el mandat de Joan Carles Gallego, i va mostrar el seu desig que el futur secretari general, Javier Pacheco, mantingui aquesta línia.

**DE LA RESISTÈNCIA A L'OFENSIVA** // Gallego es va acomiadar destacant que el sindicat «no ha callat» durant els pitjors anys de la crisi, perquè era el paper que li tocava dins de la societat i davant les retallades socials. «Hem resistit, ens hem repensat i ara podem passar a l'ofensiva», va dir Gallego com a resum de l'última etapa. El líder sortint de CC00 va defensar la unitat sindical a Catalunya com la millor manera de respondre a l'in-

## El suport a un referèndum vinculant es manté

► El líder de Comissions Obreres (CCOO) durant els últims vuit anys, Joan Carles Gallego, va defensar la solució política i democràtica al conflicte polític que viu Catalunya, però va reiterar que la millora de les condicions laborals és la prioritat del sindicat. El congrés té previst aprovar demà una resolució que actualitza el full de ruta de la central, de suport al referèndum vinculant i amb garanties.

► El màxim dirigent de Comissions Obreres a tot Espanya, Ignacio Fernández Toxo, va advertir que era necessària una «reforma en profunditat» de la Constitució espanyola davant els símptomes d'esgotament que està oferint la Carta Magna, no tan sols en relació amb l'encaix territorial, sinó també respecte a qüestions relatives als drets relacionats amb el treball, a l'haver-se convertit en «paper mullat».

terès neoliberal, malgrat les discrepàncies en empreses i sectors.

«Vuit anys són suficients perquè si no resta capacitat d'innovació», va assegurar Gallego sobre la decisió de no optar a un tercer mandat extraordinari i cedir el pas a Javier Pacheco, l'exlíder industrial del sindicat format a Nissan.

**SALARI MÍNIM PER A BARCELONA** // L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, ha mostrat la seva complicitat amb el sindicat al recordar la coincidència en lluites socials en els últims anys. Colau ha indicat que Barcelona és una ciutat que s'organitza i que vol liderar una «revolució democràtica» en un moment d'incertesa i d'esperances de canvi després dels efectes negatius de les retallades i de l'austeritat a Europa amb la crisi candent dels refugiats.

Segons el seu parer, l'organització i la lluita col·lectiva són la resposta a la por en les classes populars, encara que va indicar que eren necessàries noves formes de lluita i institucions que facin propostes transformadores per a la majoria social. Sobre els sindicats, va dir que eren necessaris i havien de ser aliats de les forces socials i els municipis. I va recordar que la immensa majoria dels nous llocs de treball que es creen a Barcelona no són dignes, sinó precaris. ≡